

ETUC GENEL KURULU TOPLANDI

Aydınlık Gazetesi, 22 Mayıs 2011

Yıldırım Koç

Türkiye’den Türk-İş, DİSK, Hak-İş ve KESK’in üyesi bulunduğu Avrupa Sendikalar Konfederasyonu’nun (ETUC) 12. Genel Kurulu 16-19 Mayıs 2011 günleri Atina’da toplandı.

Enternasyonalizm geliyor mu?

Ekonomik krize karşı Avrupa işçilerinin gösterdikleri tepki yeni bir toplumsal hareketlilik dalgası mı yaratıyor? Devrim mi geliyor?

ETUC bu sürecin önderi mi?

Hayır. Ortada ne enternasyonalizm, ne yeni bir toplumsal hareketlilik dalgası, ne devrim var, ne de ETUC’un böyle bir niyeti ve durumu.

Avrupa Sendikalar Konfederasyonu’na emperyalist ülkelerin işçi sınıflarının temsilcisi büyük sendikalar egemendir. Bu sendikalar da, enternasyonalist değildir; kendi sermayedar sınıfları ve devletleriyle birlikte emperyalist politikaların ve sömürünün destekçisidir. Ortada enternasyonalizm yoktur; işçiler arasındaki uluslararası ilişkilerin emperyalist devletler ve onların destekçisi işçi sınıfları tarafından emperyalist sömürünün sürdürülmesi için kullanılması vardır.

Ortada kapitalizme karşı çıkış yoktur; kapitalizmin desteklenmesi vardır.

Avrupa işçileri 1850’li yıllara kadar kapitalizmin yarattığı cehenneme karşı mücadele ettiler. Ancak, özellikle yenilgiyle sonuçlanan 1848 devrimleri sonrasında sömürgelerin yağmalanması ve sömürülmesinden sağlanan kaynakların bir bölümü bu işçi sınıflarına aktarıldı.

Kapitalizmin yarattığı sefaletle devrimçileşen işçi sınıfları, sömürgelerin yağmalanmasından pay aldıkça sefilleşti, kapitalist sistemin savunucusu haline geldi.

20. yüzyılın başında Marksist harekette yaşanan bölünmenin temelinde de bu gerçek yatmaktadır. Kapitalist düzen içinde koşullarını iyileştiren ve daha da iyileştirme umutları artan emperyalist ülke işçi sınıfları emperyalist sömürüyü ve kapitalizmi destekledikçe, onların desteğini sağlamaya çalışan ve devrimi göze alamayan bazı kesimler revizyonist akımları yarattı.

Bugün Avrupa’nın emperyalist ülkelerinde kendisini “sosyalist” veya “sosyal demokrat” veya “işçi partisi” diye niteleyenlerin tümü kapitalizmin savunucusudur, emperyalist sömürüden yanadır, iktidara geldikleri dönemlerde de emperyalist sömürünün en etkili bir biçimde sürdürülmesi için çaba göstermişlerdir. Yalnızca komünistler emperyalizme ve kapitalizme karşıdır. 19. yüzyılın ortalarına kadar sömürgelerin yağmalanmasından pay almayı cehennem koşullarında yaşayan işçi sınıfları kapitalizmin mezar kazıcılığı misyonuna sahipken, sömürgelerin yağmasından pay aldıktan sonra kapitalizmin ve emperyalizmin payandalarına dönüşmüşlerdir.

Avrupa Sendikalar Konfederasyonu da Avrupa’nın emperyalist ülkelerinin işçi sınıflarının temsilcisidir ve sözcüsüdür. ETUC ve üyesi sendikaların büyük çoğunluğu, sermayedar sınıfı ve hükümetlerini “sosyal ortak” olarak gördüklerini açıkça ifade etmektedir. ETUC genel kurulunda yine Avrupa-merkezli politikalar savunulacak, kapitalist sömürüye, emperyalist yağmaya, IMF’ye, Dünya Bankası’na, özelleştirmelere hiç değinilmeyecektir.

Bazı saf kişiler bu misyonerler toplantısını “enternasyonalizm” olarak algılayacak, bazı uyanıklar da böyle sunmaya çalışacaktır.

Bunlara en iyi cevabı, 1920 yılı Eylül ayının ilk haftasında toplanan Bakû Doğu Halkları Kurultayı vermiştir. Kurultay’ın sonunda yayımlanan “Avrupa, Amerika ve Japonya’nın İşçilerine Doğu Halkları Kongresi’nin Çağrısı”nda şöyle denmektedir: “Bizim yaralarımızı görmediniz; bizim keder ve yakınma dolu şarkılarımızı duymadınız; bizim insan değil de sığır olduğumuzu söylediklerinde, kendi zalimlerinize inandınız. Sizler ki kapitalistlere köpeklik ediyordunuz; bizi kendi köpekleriniz olarak gördünüz.”

Bu çağrı ve hakaret, Avrupa, Amerika ve Japonya’nın işçi aristokratlarına değil, bir bütün olarak işçi sınıflarınaydı. 91 yıl öncenin bu çağrısı günümüzde de geçerlidir.